

ATILLA, A HŐS

Nyelvőr vitézek, ne húzzátok alá pirossal a címet, nem tévedtem, amikor Atilla nevét úgy írtam le, ahogy 1610 éve minden magyar ejti: rövid t-vel, hosszú ll-el. Így azt jelenti: *az élet vize*, akárcsak ugyanennek a névnek *Etel, Etele* alakja. A fületekre hallgassatok, ne Jordanus gót krónikásra, aki (hogy gótot faragjon Atillából) nevét Attilává fordította, mert az gótul *atyácskát* jelent. Helyesírásunk sajnos ezt a torz alakot szentesítette, de nyelvérzékünk ma is dacol a magyartalan (és valljuk be, kiejthetetlen) írásmóddal, és szép dallamosan Atillának ejtjük a világhódító hun király nevét.

A történelemhamisítók nemcsak a szokatlan írásmódtól horkannak fel: szerintük ugyanis Atilla nem volt hős, és nem volt magyar, mit keres hát ebben a sorozatban?

Félszázados tanulmányaim meggyőztek arról, hogy a hunok a magyarok ősei voltak, a mai magyarok az ősi szkíta népek egyedüli leszármazottai.

J. J. Modi

századszor a hazugság álarcát: Atilla a világtörténelem egyik legbölcsebb, legigazabb királya, legnagyobb hadvezére volt, és mi az ő népe vagyunk, hiszen a sumérok, szkíták, pártusok, hunok, avarok mind-mind a magyarok ősei. Az vágta el közös gyökereinket, aki félt, hogy a dicső múltból túl sok erőt merítünk. Az torzította kutyafejű szörnyeteggé, kegyetlen barbárrá Atillát, aki gyűlölte, mert Isten büntető ostoraként sújtott le rá. Amikor Troyes püspöke megkérdezte tőle, kicsoda ő, Atilla azt felelte: *Ego sum Atilla, rex Hunorum, flagellum Dei.* (Atilla vagyok, a hunok királya, Isten ostora.)

Atilla viaszszobra.
Ilyen lehetett?

Jobb lett volna, ha a gögös Nyugat saját bűneire haragudott volna, nem az ostorra.

A legenda szerint Atilla kardját maga az Isten küldte. De a kard csak jelkép: a Teremtő feladatot bízott rá. Küldetése az volt, hogy megtörje a velejéig romlott Római Birodalom hatalmát, s a helyébe Isten törvényein, méltányosságon és igazságon alapuló birodalmat építsen. Azért válhatott naggyá, mert nem hatalomért, kincsekért hódított.

Atilla, Bendegúz fia 406-ban született, 434-től bátyjával, Budával közösen, Buda halála után, 444-től 453-ig egyedül uralta a hatalmas Hun Birodalmat. Egyesítette és megbékítette a hun törzseket, a germánokat és szlávokat hatalma alá vonta. 24 behódolt király állt mellette sereggel a csatában, és ülte körül asztalát békeidőben. A római és a bizánci császár egyaránt adófizetője volt.

Minden idők egyik legkiválóbb hadvezérének 700 000 fős serege 10-10 ezres hadtestekbe, *töményekbe* szerveződött. A lovaglást és a nyilazást a hunok már gyermekkorukban elsajátították. Lovasíjászaik kivédhetetlenek voltak, közelharcban karddal, törrel, hajítódárdával, fokossal és pányvával küzdöttek. A csatában a

vörös ló volt az elővédé, a sárga a centrumé, a fehér a jobbszárnyé, a pej a balszárnyé; így a hadvezér könnyen áttekintette a csatamezőt. A hunok háborúba csak holdtöltekor kezdtek. Szerves műveltségükbe még a főzés tudománya is beletartozott. Feljegyezték róluk, hogy a kánoknak, vezéreknek sajátos ételeket főztek, hogy oldják a hivatásukkal járó idegfeszültséget.

Korának írástudatlan királyjaival szemben Atila művelt, képzett diplomata és haditechnikus volt, hun, gót, latin és görög nyelven beszélt, udvarában kancelláriát működtetett. Hadi és vezetési elveit ma Amerikában tananyagként oktatják.

Győztes csatája annyi volt, ahányszor hadba szállt, hiszen Atilát soha senki nem győzte le.

II. Theodosius császár seregét Konstantinápolynál körülvárta, és megsemmisítette, Valentinianus császárt saját fővárosában, Ravennában kényszerítette megadásra.

451-ben Catalaunumnál kemény csatát vívott a hajdani barát, Aetius ellen. 165 ezer halott maradt a csatateren, amikor az éj leple alatt Aetius serege elvonult. Atila még napokig ott maradt, majd folytatva hadjáratát, egyik olasz várost a másik után hódította meg. Mégis, a nyugati krónikások Aetius győzelmét bizonygatják.

Döntsétek el ti magatok, kis hadvezérem: hihető, hogy a győztes sereg hagy csapat-papot, hadizsákmányt, sebesültet, és elvonul, a vesztes pedig eltemeti halottait, rendezi hadait, ostrommal beveszi az addig még soha el nem foglalt Aquileiát, Milánót, és máris Róma falai alatt áll? Hol volt mindeközben a „győztes” Aetius?

De lám, Róma kapujából visszafordult, az Örök Városnak megkegyelmezett a „vérszomjas pogány” király! Vajon mi győzte meg? A pestisjárvány? Az agg Leó pápa könyörgése? A hatalmas hadisarc? Egyik sem. A legenda szerint angyal jelent meg szeme előtt, és az élet koronáját ígérte neki, ha megkíméli Rómát. Atila égi küldetést teljesített, csak az Ég szavára hajolt meg.

Európa azóta sem érti Atila döntését, **J. J. Modi indiai tudós** annál inkább. Ő 1925-ben ezt mondta: *A hunok dicsősége a mai szomorú világot is beragyogja. Atila a világtörténelem egyik legnagyobb hőse, aki mint minden igaz hős, lovagias és nagylelkű is volt, amit Róma alól történt visszavonulásával a legcsodálatosabb módon bizonyított be.*

Zsigmond Emese

Atila. Részlet Delacroix festményéből

A síkságon fekvő Aquileia ostroma idején, a falak közelében Atila megalapította Udine városát. Itt ma is áll, és Atila nevét viseli az a 190 m magas hegy, amelyet a hun harcosok pajzsaikkal hordtak össze három nap alatt. Vajon miért?